huiselijk geweld, detectie ervan door de huisarts en mogelijke stappen die de huisarts kan ondernemen.

Haio: VANHAELEWIJN Pieter , KUL
Promotor: SCHOENMAKERS Birgitte , KUL
Praktijkopleider: DE GEYTER Luc , DHOLLANDER Marjan , LOWAGIE Liesbeth , MARCELIS Johan , VAN PAESSCHEN Wim

Context: Intiem partner geweld (IPG) is een actueel onderwerp, toch is er veel onenigheid omtrent de prevalentie. De U.S. preventive services task force raadt systematische screening aan bij vrouwen van vruchtbare leeftijd in de eerstelijnszorg. In de Verenigde Staten blijkt dat slechts 9-40% van de huisartsen systematisch screent naar IPG. Over het screeningsgedrag van de Vlaamse huisartsen zijn er, voor zover bij ons bekend, geen cijfers voorhanden.

Onderzoeksvraag: Literatuurstudie: Wanneer moet er gescreend worden naar IPG door de Vlaamse huisartsen en wat is er gekend over? Veldstudie: Wordt er gescreend, hoe wordt er gescreend en hoe staat de Vlaamse huisarts ten opzichte van screening?

Methode: Er werd een literatuuronderzoek uitgevoerd. Voor de literatuuronderzoeken werd een publicatiedatum van maximum 5 jaar voor 15/04/2022. Aansluitend is er een veldstudie gebeurd, aan de hand van een enquête. 50 Vlaamse huisartsen antwoordden op de enquête. Deze antwoorden werden verwerkt en gebundeld.

Resultaten: Er zijn weinig onderzoeken omtrent de screening van IPG teruggevonden in de literatuur, ondermeer betreffende de screening in eerstelijns zorgverlening. In De Verenigde Staten wordt het screenen aangeraden hoewel er enkel bij zwangere vrouwen een positief effect werd aangetoond. Er is een grote inter-arts varriabiliteit van screenen. Te weinig kennis, geen tijd en het gevoel dat dit niet de taak van de zorgverlener is worden vaak als barrières ervaren. Er werd geen informatie teruggevonden van het screenen naar IPG in Vlaanderen. 50 Vlaamse huisartsen hebben de enquête ingevuld. In de enquête werd teruggevonden dat Vlaamse huisartsen niet systematisch screenen en IPG zelden bevragen. De Vlaamse artsen gaven als barrières aan te weinnig kennis te hebben, weinig ervaring, onvoldoende tijd en een taalbarrière. Er is weinig gekend over bestaande richtlijnen ivm IPG, wel weten veel artsen waar men naar kan doorverwijzen.

Conclusie: IPG is een gevoelig onderwerp, toch blijft er weinig over gekend in de eerste lijn. Vlaamse huisartsen screenen zelden naar IPG. Er zijn verschillende barrières in het screenen naar IPG, waaronder ook kennis en ervaring. Het blijft onduidelijk of de uitwerking van IPG een positief of een negatief effect heeft voor de slachtoffers. In Vlaanderen wordt er heel weinig gescreend naar IPG mede omdat Vlaamse huisartsen weinig kennis hebben omtrent het onderwerp. Er is meer onderrichting nodig voor Vlaamse huisartsen alsook meer onderzoek nodig naar de effecten van screening op IPG.